

Mdr NDS Jazzgeschiedenis 204.

Erskine

plaat 1

Al Cooper a/h Savoy Sultans: Norfolk ferry (Hawkins)

B/5 - 2:57 - Brunswick 87531

Dat was muziek uit de ~~voorlaatste~~ Decca-session in New York City van Al Cooper and his Savoy Sultans, huisorkest van de Savoy Ballroom in Harlem, geadverteerd als 'Home of the Happy Feet', bij de Harlemites bekende als 'the Track' - waarschijnlijk afgeleid van race-track, en dat gaat over paarden. En gokken. Het stuk dat u hoorde was "Norfolk ferry" en werd gemaakt door Erskine Hawkins, de bezetting van de Savoy Sultans op 28 februari 1941 toen ze dit stuk opnamen: Pat Jenkins en Sam Massenberg-trompetten, Massenberg steeds de solist, Rudy Williams-altsaxofoon en soli, Al Cooper (1911-1981) alt- en tenor-, George Kelly-tenorsaxofoon. De drie saxofoons natuurlijk ook klarinet, F. In de ritmesectie: Cyril Haynes-piano, Jack Chapman-gitaar, Grachan Moncur-bas, Alex Mitchell-drums. Het is absurd dat juist van dit orkest geen live-opnamen vanuit de Savoy Ballroom bestaan - omdat het orkest bij publiek zo populair was en gevreesd door andere veel beroemder bands. Dit is van gitarist Chapman "See what I mean".

de soli zijn
an Cooper.

zelfde
plaat

Al Cooper a/h Savoy Sultans: See what I mean (Jack Chapman)

B/6 - 3:03 - idem

"See what I mean". Ook dit derde en laatste stuk is van Jack Chapman: "Jackie Boy".

zelfde
plaat

All Cooper a/h Savoy Sultans: Jackie Boy (Jack Chapman)

B/7 - 3:41 - idem

"Jackie Boy", Al Cooper and his Savoy Sultans (vanwege de Savoy Ballroom aan Lenox Avenue, Harlem, New York City), uit de voorlaatste Decca-session in New York, 28 februari 1941. Pat Jenkins en Sam Massenberg-trompetten met de laatste als solist, Rudy Williams-altsaxofoon en solist, Al Cooper-alt- en tenorsaxofoon, soli op klarinet, George Kelly-tenorsaxofoon. Cyril Haynes-piano, Jack Chapman-gitaar, Grachan Moncur-bas, Alex Mitchell-drums. Bassist John Kirby, een hele slechte businessman en een middelmatig musicus, leidde een populair sextet waarvan de sound en het repertoire bepaald werden door trompettist Charlie Shavers. 22 juli '41 trad Una May Carlisle als gaste op met een eigen liedje.

plaat 2

John Kirby Sextet: 's Ain'tlike that (Una May Carlisle)

A/laatst - 2:26 - RCA LPM 10 016

De pianiste Una May Carlisle op 22 juli 1941 als gastzangeres bij een opname van het John Kirby Sextet met een eigen song: "It Ain't like that". Charlie Shavers-trompet en arrangementen, Buster Bailey klarinet, Russell Procope-altsaxofoon, Billy Kyle-piano, John Kirby bas, O'Neil Spencer-drums. Dit is een typisch Shavers-stuk: "Close shave".

zelfde John Kirby Sextet: Close shave (Charlie Shavers, John Kirby)
A/1 - 2:24 - idem

"Close shave" - van Shavers - voor Decca in New York City, 25 juli 1941. Pianist Billy Kyle maakte dit stuk: "Tweed me".

zelfde John Kirby Sextet: Tweed me (Billy Kyle)
A/5 - 2:47 - idem

"Tweed me" werd 7 oktober '41 opgenomen, ~~nu~~ ^{Nu} een van de vier stukken uit de Decca-session van 11 februari 1942: "Comin' back".

zelfde John Kirby Sextet: Comin' back (Charlie Shavers)
B/3 - 2:40 - idem

Dat was "Comin' back" van Charlie Shavers, de Musical Director van het John Kirby Sextet. Tot slot nu het laatste stuk van deze session, tweede en laatste take. Het gaat om de toen opkomende up-tempo-versie van de "St.Louis Blues" -Armstrong had dat als eerste gedaan in 1933- en in deze opname horen we klarinettist Buster Bailey de 'circular breathing'-techniek gebruiken. Dat is het op blaas-instrumenten doorgaan zonder dat de speler hoorbaar adem haalt. Dit is de techniek: wanneer de longen bijna leeg zijn wordt in de mond de laatste hap lucht bewaard, keel afgesloten, mond leeggeblazen en onder-de-hand via de neus in-~~ademen~~ ^{ademen}. Duke Ellington's baritonsaxofonist Harry Carney kon dat erg goed -de HELE Ellington saxgroep trouwens- veel later maakte Roland Kirk er een stunt van door een set van vijf kwartier in één stuk op deze manier, zonder normáál ademhalen, door te blazen. De grap van Buster Bailey bij de nu volgende opname was dat NIEMAND iets van die 'circular breathing'-techniek wist, en ^{men} het uiterst benauwd kreeg bij het luisteren naar die oneindig aangehouden G in "St.Louis Blues".

zelfde John Kirby Sextet: St.Louis Blues (W.C.Handy)
B/laatst - 3:05 - idem

"St.Louis blues" take 2, The John Kirby Sextet voor Decca, New York City, 11 februari 1942. Charlie Shavers-trompet en arrangementen, Buster Bailey-klarinet, Russell Procope-altsaxofoon, Billy Kyle-pian John Kirby-bas, O'Neil Spencer-drums. Eind van NOS Jazzgeschiedenis 204, mDr.

0 0 0 0 0

NA 116 005
opn 2.11.83
28:07